

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve: Egy évre 10 ft - kr. Negyed évre 2 ft 50 kr. Fél évre 5 - - - Egyes szám - - 10 -

Előfizetheti helyben:

TELEGDI K. LAJOS és G. CSÁTHY KÁROLY Könyvkereskedésben a a szerkesztőségbe bérletre küldendők. Együtt a postahivatalok utján.

Hirdetési díj:

Öt napos pénteken 5 kr. Nagybő terjedelmű, mint szintén több lappal hirdetések, alk. szerint a legelősebb árért. Bélyegdíj: minden beiktatásért külön 30 kr. „Nyitólé”-en megjelenő közlemény ötszázós pénti ára 15 kr. Nérv. vagy bérmentésnél lekötött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. - Ugyanazon kéziratok nem adhatók vissza.

Debreczen, febr. 6.

Az a denevér, mely miként a mesebeli sárkány vérről és könnyről táplálkozott, bár az alkotmányosságától és szabadnak látszó intézményektől irtózva, mint a skorpió sötét és nedves helyekre húzódott, de nem halt meg, él még ma is, és felhasznál minden kedvező alkalmat, hogy kigyó fejét kiki dugván, mérges leheletével elhervasztgassa a szabadság virágait. Kiirtása lehetetlennek látszik, mert a legsúlyosabb talajban is megél, és gyökerei oly mélyen hatolnak le, hogy kiirtására rendes és szokott fegyverek nem elegendők, mert ha egy fejt levágják, hát kettő nő helyette azonnal: és bár működése irtározott, bár lehelle mérges, még is talál magának társakat romboló művének keresztülvitelére, pedig csáb dala olyan mint a tengeri szörvénnyé, mely magához csalogatja a hajókat, hogy aztán elsüllyesztesse.

Ez a gyönyörű madár valódi és megszokott nevén neveze a reaktió. Mint a „B. N.” Bécsből megbízható forrásból értesül, míg mi a dynastiának hü és temérdek áldozatokat hozó népe, azon gondolkodunk, hogy mikép lehetne az ország sorsát és állapotát annyira javítani, hogy az állam megizmosodott polgárai annak hatalma és tekintélye nagyobbítására és biztosítására, kivált a bekövetkehető veszedelem idején, mint megdönthetetlen oszlop szerepelhessenek, addig a reaktió titkos műhelyében gyilkos fegyverek kovácsoltatnak ellentük.

Ez a reaktió-párt, mely szakadatlanul működik, nem alap nélkül gyanúsított azzal, hogy politikai provisorium behozatalával forrasza le Magyarországot s szabadkezet nyerjen mammut politikájának keresztülhajtásában.

A bécsi tudósító nem vél újat mondani, ha állítja, miszerint a bécsi reaktió-párt még máig se mondott le Bosznia és Hercegovina elfoglalásának tervéről, és ez a nagy befolyású párt nem hagyott felhasználatlanul semmiféle eszközt, hogy terveinek a legfőbb hatalmat megnyerje.

Felhasználta pénzügyi helyzetünket, az önálló bank felállítására irányuló törekvéseinket, a törököt iránt nyilvánuló rekonszenzt, Magyarország alkotmány ellen, és annak tíz éves történetéből, azt a következtetést vonták le, hogy a magyarok érteinek az alkotmányra, s hogy egy a szabadságúsg sallangjaival kívülről álcázott abszolutizmus, valódi jótémény lenne Magyarországra nézve.

A „szabadságú” elnevezés nem lett volna kitorölve a hazugság szótárából, mert az a párt tisztában van azzal, hogy az utált abszolut kormányforma behozatalának esetén, Magyarország mint egy férfi, mint egy bosszúló cherub állott volna a leplezetlen törekvésekkel szemben; hanem lassan lassan, esinján bányá csempésztek volna be ezen bécsi fanyar indigenát.

Kezdték volna romboló hadjáratakat azon, hogy rábirni igyekeztek a döntő hatalmat, hogy „napolya el a magyarországyülést ad graccias kalendás.” Képviselői körökben beszélték is, hogy az országgyűlés elfog napoliatini

késő őszig. Az ideig aztán ezen első vakmerő lépés által megegyengetve lett volna utja az abszolutizmusnak.

Erintett levelezője a „B. N.”-nak tény gyanánt írhatja, mikép az udvari párt tervei szerint Magyarországon azonnal kihirdetették az ostromállapot, mi helyt az orosz-török háború kitörésének esetén az összeültközések határainak közelében esnének.

Szerencsére azonban ezen párt törekvései egy időre zátonyra akadtak, mert Magyarország felháborodásának kitöréséről való aggodalom szoritotta egyelőre háttérbe azon kottéria törekvéseit, és nem mint a birkák jámbor hada, lehetni véli, a gróf Andrassy és a geszti ember vélye és ébersége akadályozták meg a reaktió pártja terveinek valóslását.

De azon nemzetbösszantó események története után, melyekre oly erős nyugtalanság és megvetéssel tekintünk vissza, hogy lehet a bárgyúság homályos szemüvegén tekinteni, még most is az eseményeket, holotti miként az „Ébredés” tudósítja olvasott, hogy Tisza Kálmán, a sajtó fékezése végett, sajtópereket szeretne indítani a független lapok ellen, de Kozma Sándor állami főügyész mindenkor lebeszéli. Nincs tehát hátra más, minthogy a sajtószabadság személyi oldalát, kivégezzék az esküdtszéki illetékesség alul, s a királyi-törvényszékek hatósága alá helyezzzék.

Ezt tervezi Tisza Kálmán, s erről vitáznak jelenleg a miniszterek főbbjei. Mi pedig erre azt a megjegyzést közzétartjuk, hogy: a sajtó a nyilvánosság közlönye, mely bevillágit még a verszó pó denevérek barlangjába is. Tiszta szív és tiszta kebel nem teríti a nyilvánosságot, tisztátalan s büntös szemlélyek aljasodtak le mindég annyira, hogy segítségtelen lábaikkal merészelték összeztiporni, ha rövid időközigt terjedő eredményel is a sajtószabadságot, mely a nemes eszmék s az igének elnyomását vévén feladatúal, az ige az eszme, mely nem tűr láncot és zsarnoki önkényt, mentül nagyobb volt a reá nyomott teher, annál nagyobb robbanások közt szorta szét szorító nyúgeit, ragyogván ismét, fényesen mint a nap, melynek aztán égető sugárai alatt letörpülnek, összeolvadnak a nyomorult láncokövások, e földterhek, az égnék ez ostarai, az emberi méltósággal szemben.

— Mennyire igazuk volt azoknak, írja a „K. N.” kik a bankjegyzésüket már a magyar miniszterek Bécsből leutasítások bizonyosnak mondták, kiténik a „P. Lloyd” communiqué-jéből is. Nevezett lapírtások ugyanis megértesítési látszik a bécsi lapok azon pár nappal elélt közzétett osztrák felhívatalos jelentését, mely szerint az egyszég a két kormány és az osztrák bank közt egy pont kivételével teljesen kész. A „P. Lloyd” ugyanis a bankjegyek 70:30 arányban való contingentálását elejtettnek jelzi akkor, midőn a magyar bankigazgatóság minimal dotációját akkor is elfogadhatónak véli, ha ez a 30 százalékon nem jelentékenyen fog alól maradni. Ez azt jelenti, hogy a Tisza kabinet már feladta a májusi stipulatióknak azon egyik leglényegesebb pontját, mely szerint magyar bankok dotációjá 30 százalékot tettend volna. A bécsi lapok szerint a Tisza kabinet 25 perczentre hajlandó alászállni, s ugyan-

akkor kész a májusi stipulatióknak azon szinte lényeges pontját is feladni mely szerint az ugynevezett magyar bank intézet megszabott dotációját minden körülmények közt Budapesten maradjon, s innen Bécsbe ne fluentaljon. A „P. Lloyd” szerint esupán egy pontra nézve lennének még nehézségek és ezeket a vezérő bankközégek összeállítására vonatkozó nézet-eltérések képeznek. Ha erre nézve megtudnak egyezni az alkudozó felek, — végi a „P. Lloyd” helyzetet tisztázó közleményét, — akkor kész az egyszég, mely a májusi stipulatióknak foglalt elvektől nem fogna jelentékenyen eltérni! Ebből további kommentár nélkül is mindenki láthatja, hogy a Tisza-kormány a májusi stipulatiókat feladta, s oly bankjegyzészet kötött, mely az azokban foglalt elvektől, tehát a májusi stipulatióktól lényegesen eltér.

Szakfy Jóska emlékkönyvébe.

Motto: Lantom, örök ifju szellemhez, mely az enyimmel összeforrt látszik — testvérként szól; és mielőtt ezt teném: hozzád imádkozom dicső Polyhymnia, adj felbujló zongzetes hárt kezembe, hogy kohozom szomorús Jóskaimat vig kedélyre buzdítsa. Romulus.

Vak apád! Hát hová tűnt az örök vig kedély, kedves Jóska „öcsém”, homlokod vidam bércéről, hogy azt hirtelen oly viharos felhő lengé át, és eszindé humoros villanai nem léteben ártalmatlan kova-sziporkákat szórsz reám? Mi dolog ez? ledobni illi egyszerű a szögök szipák — mely ifju tejedbe eddig oly jól illett — és komoly muszka csak őt tenni fel? Vig müzsákkal enygelő kedélyem szülő-yenyigéjét a fejlére megakarni akadályozni? melynek egyes gyökér-szállai humoros nedvel belőled oly gyakorta táplálkoztak; és míg ki nem dölsz az árnyékvilágból, folytatolag szíjzák belőled. Ki zengné meg majd teid oly ékesen most és halálot után? — mely előbbi ugyan — a mint látszik — előtűt kínos osztlékban jutott nekem. A Darwin által felfedezettnek vélt ósvál legyen sírod birtoka, a melyből újra léhess! — Hát ennyire zokon vetted az én vadásztróféimat, hogy báguál kényújtás helyett lándzsát lövüss ellenem? — ellenem, a ki segített a megfagyástól óvni s a gyöngéd női kezek által elnyághetetlen porhüvelvedre helyezett mentő párnák esusat összekömi; a melyből tekenős békákint dugad ki torzomorzó fejed, hogy a rengeteg-erdőben esetleg feléd száguldo ősi vadkanok pármástól el ne görgethessenek. — te megérvén vele, ha rájók pislanthatsz esupán; még a prezenciáid is személyem proteklójiá öntöted zuzmarás imáidba, hogy a vadak égbekiáltó lösnék banyulván téged, Andor „bátyáid” által tolmácsoló szinpadit köhögésedőtl respektáljanak.

A vész-elemekről megvédő libatoll páncéljaidat én gyöngéd vonásokkal érintem e hasábokon: te mégis protestálsz ellenem? el nem fájult cseppje az én vérenek. Te mindezeket azzal motívoldozod, hogy én téged a nevétség szinpadjára iszapoltalak, a hol hajdan a boronyán özone lepte el magasabb régiók felé igyekvő fejtsükeidet.

Most jut már eszedbe pókhállófűde haragvó agg lantoldal tusára kelni, hogy zajgásba hozhad sympathiánkat, mely bennünket eddigéleg oly szeliden összefűzött, engem porba tiporni vágyván. Mit írtál te nekem összevissza? te nyulhárító! te Thalia papjának egyik tisztelébéli — de irányomban hálaídan espadéka! Azt mondtad, hogy: „Meglovóm én még a vadat természetben úgy, mint Romulus atyáid” a „Debreczen” hasábjain.” — Igen sebes fejtében! — Nem is hittem, hogy sebezve érzed magad! — ugy már elősmerem, hogy nagy bakot löttöm.

Hogy Nicot Jean legyintsen oldalba egy zsák verpeléi bagófével, a mi soraid kanesál betűi szellemi rakodmányát illeti, te a más közzvényes lábán látatol járnál. Ez esztét — Jupiterre mondom — fáj lelkennek benned tovább útni a rokonvált! Nyugodjál leveleden! Vess fűstöt a gonduló verpeléi dohánnyal megabarkolt esibukól öblének vastag szárából. *) Öszinte beállás. Örvendek. R.

melynek bersteinos szopókája — néhai fogaid szültörtományának most pusztaságos helyét — örök szortyogásával tartja élénk hangulatba; és a kipőfékelt fűst legyen feledés fátyola kigyuladt haragodnak, a mely harag szerint pegasusomon rosszul kiesalt, és általad sértettek teiszó cikkeinek megjelenése óta köztem és közted áll. Zárd antikvarius lomtáradba ellenem további komolyságot. Vedd vissza ártatlan piszégésedet a mit lantomra szórtál, — a mely megígéri ünnepelesen, hogy viselt dolgaidról ezután is vidáman énekelend. És ha még egyszer kísértetbe hoznának irántami elleneségs indulatú: bocsoross táborként ugrasz szét a hütleneket.

Végül, kedves Jóska „öcsém”, megnyugtatásul distingválód e makaroni nyelven ide pingál mondattékában: „si non e vero, e ben trovato.” (sic) Romulus.

— A MAGYAR FŐVÁROSBÓL. A nemzeti casinó elnökéül gr. Mikes János választottat A Konstantinápolyi küldöttség hírt szernt ma érkezik a fővárosba. Biroi körökben írja a „N. H.” azon hírt, hogy Kerecsinsky, lelkiismeretének nyugtalansága által kényszerítve, új öszinte és kimerítő vallomást tett. Beismertni büntetését a gyilkosságban, s bevallotta, hogy ő örkődött az ajtó előtt azalatt, míg a két Rydl benn a gyilkosságot végrehajtotta. Ha ez igaz, akkor a pert valószínűleg újra kezdi. A Budapesti tanitók a ratió educationes százados évfordulója alkalmából nagyszerű ünnepelet tartott. Bertha Sándor az akadémia tagja tegnap előtt meghalt.

Uj gyógyszer az ebdüh ellen

Dr. Bordier A. párizsi orvos a „National”-ban a vesztétség egy új gyógyszerérül értekez, mely Dr. Grzymala által Podoliában felfedeztetvén, ha tássanak bizonyult be. Ezen gyógyszert a majdnem mindenütt szelgész Xanthium spinosum növény levelei szolgálták.

A nevezett gyógyszer a már kitört betegséget meg nem gyógyítja ugyan, de a vesztétség kitörése általa megakadályozható, ha a megmaradt egyénelt a Xanthium leveleiből 3 hétig 3-ór napjában 60 centigrammot vétetünk be.

Hasonló módon szereltettek a megmaradt állatok is, esakhogy nagyobb adaggal. Dr. G. által vonatkozólag a következőket közli: egy sertés, egy kutya, egy macska és egy szelid daru vesztett kutya által megmaratott. A tehén, a sertés és a kutya Xanthium-mal gyógykezeltettek és egészégségek maradtak; holotti a daru és a macskán kitört a düh — 12 személy dühös farkas által megmaratván 6 közülök lakáukon különbözle szerrelk orvosoltattak és — mindnyájukon kitört a düh, a többi 6 az emlitett gyógyszerrel élt és — menten maradt.

Míg 2 más esetet is hoz fel; az egyik 6 megmarat kutya vonatkozó; mind a 6 Dr. G. tulajdona volt. Hármának 3 héten át naponta 30 gramm Xanthium port adtunk be, a másik három pedig sorsukra bízta.

Az első 3 még évekkél ezután is egészégséget megtartotta, míg a másik 3 megvesztett. Ep oly kedvező eredményt értett el, dühös farkas által megmarat szarvasmarhánál is, melyeknek 4 héten át naponta 96 gramm X. a korpa közé vegyitett és egy sem betegült meg.

Ezen tények elég jellemzők, kivált ha tekintetbe veszzük, hogy ezen gyógyszer 10 év óta, Dr. G. állítása szerint — soha sem hagyta eszerben. A mondottak után alapos reményünk van, hogy elővgre sajátos — specifikus — gyógyszer birtokába jutunk egyik legfélelmetesebb betegséggel ellen.

A Xanthium spinosum bőven terem, és miután az ebdüh hazánkban fájdalom! nem ritka betegség felszólítottak az ember — és állatorvosok, hogy a többször idézett növényvel kísérleteket tegyenek és észleléseik eredményét a közjó érdekében a sajtó utján nyilvánosságra hozza.

nosságra hozni sziveskedjenek, lévén: Salus civium suprema lex.

Debreczen 1877. február hó elején. Weisz Gyula specialista orvos.

— VIDEKI HIREK. Eredeti. A „Kassai Lapok”-ban egy interpellációt olvasunk, melyben egy megesalt nyilatkozik, hogy ott még mindig a régi mértékét használják. Békfalvi Sámuel, a középszolnok-megyei protestansok egyik tám oszlopa, legközelebb hunyt el 85 éves korában. Bicskén, egy ottani őrmester lo-páson érve főbe lötte magát; ugyanott még két más lovas katona lötte főbe magát. Szege-den az önkényes tüzölő egyet a közönség pártolásának hiányában nem tud zöld ágra vergődni.

UJDONSÁGOK.

* Adakozás a török sebesültek javára. Harstein Janka és Berta kisasszonyok gyűjtő ivén: Harstein család 4 ft, egy ismeretlen 10 kr, ugyanaz 20 kr, Nagy Mihály 1 ft, Tóth Mihály 20 kr, Király Antal 1 ft, Kovács János 1 ft, Görög Betti urölhy 1 ft, Lengyel Károly 10 ft, Nechrebecky Viktor urölhy 1 ft, Farkas Antal urölhy 1 ft, Mócz Andráns urölhy 1 ft, Köröms Imréné urölhy 20 kr, Kellner Dávidné urölhy 1 ft, Gorzó Theréz urölhy 1 ft, Szabó Antal 1 ft, Kovács Istvánné assz. 1 ft, Farkas Pálné asszony 1 ft, Meisels Károlyné urölhy 1 ft, öz. Orosz Istvánné urölhy 1 ft, Magyar Gyláné urölhy 30 kr, Nagy Antalné urölhy 20 kr, Kafferstenné assz. 50 kr, Popper Antal 1 ft, Összesen 20 ft 10 kr. Tiszteletes Bakos Gábor földesi lelkész ur gyűjtő ivén: Györfös Győző Gábor ur 40 kr, Karácson Lajos 40 kr, Szöllösi Imre 40 kr, Bogdán Zsigmond 40 kr, Ványi Sándor 40 kr, Kállay László 40 kr, Mely öszeg több földesi lakos 20-5 kros adományaikkal együtt kikészítettet. Összesen 7 ft 77 kr. Györfös Gábor ur gyűjtő ivén: Györfös Gábor 1 ft, Guszmán Róbert 1 ft, Gondai István 1 ft, Horváth György ács mester 2 ft, Komlósi Mihály 1 ft, Pásztor János 1 ft, Papp László 1 ft, Epstein Lázár 1 ft, Kollát Imre 1 ft, Vásáry István 20 kr, id. Györfös Gábor 20 kr, Reichmann Herman 1 ft, Összesen 11 ft 40 kr. Mely adományok öszegzeve tesznek 39 ft 27kr, mit egy a tisztelt gyűjtők, mint a kegyes adakozók iránti köszönetem nyilvánítása mellett azon megjegyzéssel nyugtázom, miszerint az eddig nyugtázott pénzek összesen tesznek 192 ft 75 kr. Debreczen 1877 febr. 5-én Lefkovic Lajos tör. s bizott. pénztárnok.

* „Közvélemény” 36. számanak „Különfélék” czimű rovatában egy téves közlemény áll, ugyanis: nevezett lap azt írja, hogy a törlök consul a debreczeni joghallgatók bábitöztségi elnökéhez írt levelet. — Igaz ugyan, hogy a debreczeni jogászok egy része gyűjt a török sebesültek részére, de a levél, melyet a törlök consul írt, nem ő hozzájuk, hanem felgymsiumunk néhány derék fiához van intézve, kik a testvér nemzet sebesülteinek javára rendeznek hangversenyt. Ennyit az igazság érdekében.

* A gubás ifjuság táncvilágmakor megjelenő közönségnek a megjelenésért hálás köszönetét fejezi ki. — E rovat alatt megemlítjük, hogy a gubás ifjuság báltartó bizottsága török testvéreink sebesülteinek javára 10 ft adományozott. Fogadják a szenvedő testvérek nevében érte hálás köszönetünket.

* Kossuth Lajosra vonatkozólag több érdekes apróságot olvasunk a lapokban. Nagy hazánkfa nem rég még hallván, hogy Haynald Lajos kalocsai érsek eszusz betegsében szenved, orvosszert alánlott, s küldött neki. E figyelmen viszonzásul az érsek, ki tudva levőleg szenvedélyes fűvész, a botanikailag szinten elő szeretettel foglalkozó Kossuthnak több újabb fűvészeti művet küldött. — A Kossuth-lét czírt csejdelő küldöttetés Bartha polgármester indítványára, még Kossuth udvarán elhatározta, hogy a lobogóra, mely alatt megjelenik, aranyos szalagot tűzessen a következők ráhímzett szavakkal: E zászlóval kereste fel

Csend lett. Csak kint, a terjedelmes nagy konyhában zirosodott még a mosogató lé, ott nem aludtak, mosogattak a eselédre, a vén huszár a rémség sok ezüsmemüt törölgette s rakosgatta rendbe, sat.

Reggel van, tíz óra tájon. Kávéznak. Katia mégis szomorú: de már ekkor még az öregeknek is feltűnt, hogy Katia nem normális kedélyállapotban van, s megkérték tőle, hogy mi baja van, miért oly szomorú és levert? Persze minden kérdés váltat vonogattott, s olyankor sahojtott, mint egy meszelő nyél, mellé még a kávé is tovább kavargatta, mint maskor.

Tudja isten, a lányokon ugy meg látszik, mikor szerelmek, és sokkal hamarabb lesznek ilyenekké, mint a férfiak. Kivált azok a vénfajta lányok, ha azokba egyszerű bele üt a szerelm menyekőve, vagy megégnék tőle, vagy újra születnek, mint a phoenix, s e transzactio után még szebbekké válnak, mint a legszébb fiatal leány is, kivált mikor aztán már a vágyottat ugy bírják, hogy annak realis válojáról is meg vannak győződve. (Folyt. köv.)

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Falusi életképek

a régi jó világból.

Irtá Csalán Péter. (Folytatás)

Utezu teremtett — rá kezdtek az inkvizíció — a középső kontingenciából macskát tudták, hogy elveszett — azt is kísüötték hogy menekütna én, igen gyakran simogattam cizrogattam, — nem történhetett más mint az, hogy fideliter ráu fogták — miszerint én loptam el a macskát, meg azt is, hogy én vartam be a nyul bérbe én lettem tehát a delinquens, a fővetkes ki miatt a német sögorok jól laktak macskával.

Rám sülvén tehát minden inopoztura, nem tagadtam semmit. Az excecuzio igen keserűesen esett, mert az én jó instructorom olyan tizenkettő applicát réu, hogy teremtuttesse illet volna huszonnégynek is.

E volt az utolsó káposztás nyulhus a mit láttam életemben, az óta soh sem volt részem benne, de még azóta ha macskát látok

is — a mivel tadok avval ártok neki, annyira eszben van a Pozsonyi vízkeresztü traktá gebeidjen meg tőle valamennyi németje van az ur Istennék. — Hanem mind a melletti is ha lehetne újra kezdenék azokat az édes emlékeztető stükliket.

Mig K. Marezi élményeit beszélte, több felől történt bele számlálásokkal, élezes meg jegyzésekkel annyira húzódott a historia, hogy bizony már hajnalra jól kikukorikolták a kokasok magokot lámpa-gyertya világ is szelidebbül terjesztő világát, az egész mulató sereg érezte már, hogy nem most kezdődik a mulatáság.

A korosabb urölhyégek is ott a zöld kályha körül lapos pillantások kíséretében egyet-egyet ásitának, s bizonyítják, hogy bár itt is nagyon de még is jobb volna már otthon.

Kati kisasszony is oly annyira egyhang melázó lett, hogy majd minden ember előtt feltűnt, — szóval a mulatságon nagyon meg látszott általában, hogy hajnalodik. A tisztos matrónák leánykái is mind a mamák mellé húzódtak kendőt vetettek nyakukba, folyt a tanács a fölött, hogy már haza fele kellene menni. Kint az udvaron is igaz-

gatták a kocsikat, szerszámozták a lovakat, s látszott, hogy a haza fele készülődés kezdődött vette. A fiatal gallérok stürögtek forogtak, vikkereket nagy kendőköt, kis kendőköt bundát kalapot szedtek elő minden irányból, készült minden ember kérelhetetlenül haza felé.

Nem írjuk le a marasztások ezer meg ezerféle képpen történt kifejezéseit, annyival inkább mert nem volt semmi sikere.

A nagy terem egész tele lett, bundás vikleres, kis és nagy asszonyokkal, azután meg bekecses kópönyözés és bundás fiatal és vén emberekkel, kezdődik a buszás és esőkolózás czipp-czupp ölelközés készsörítés kezét esőkolom kedves néném, magamat ajánlom kedves urambátyáim, szervusz Bandi — jó éjszakát Gyuszi — Isten áldjon meg kedves Katiezám, pá Juczi, még vagy két fiatal ember vissza szalad a szobába keres valamit mind egyik, egyik egy zsebkendőt a Katiezáét, a másik meg egy fél kesztyűt.

Kint a holdvilág fénylik mintha szinhabza mutogatnák, tiszta az ég, az eső elállott, hűvös van. Elő áll az első hintó nagy terjedelmes matróna mászik bele kegyetlen erőlködéssel

